

سیاست‌های جشنواره‌دنیوبودی در گفت‌وگو باحسین مسافراستانه

محل کشف استعدادها

اهالی رسانه دیروز به نشست رسانه‌ای **مهرتابودی دوست** | دومین جشنواره بین‌المللی یاس رفتند تا سوال‌های خود را درباره این جشنواره از حسین مسافراستانه، دبیران بپرسند. جشنواره فیلم یاس راموسسه رسانه‌های تصویری با همکاری سازمان سینمایی و مشارکت استانداری مازندران از اول تا ششم شهریور برگزار می‌کند. سعید پورصمیمی بازیگر مهم سینمای ایران، چنگیز جلیلوند دوبلور به یاد ماندنی و فاطمه گودرزی بازیگر در این جشنواره مورد تجلیل قرار می‌گیرند و قرار است از سازندگان فیلم‌های «من مادر هستم»، «رسوایی» و «یک حبه قند» تقدیر شود. همایون ارشادی و پوران درخشنده از جمله داوران جشنواره یاس هستند. فرهیختگان در حاشیه همین نشست سراغ حسین مسافر آستانه رفت تا از او درباره تولیدات موسسه رسانه‌های تصویری بپرسد.

■ ■ ■

■ **شما دبیر دومین جشنواره فیلم یاس هستید و به حتم فیلم‌های شرکت‌داده شده در آن را دیده‌اید و بر این نکته واقف هستید که تولیدات ویدئویی به لحاظ تکنولوژی از امکانات خوبی برخوردار است، اما همین تولیدات در فیلم‌نامه به شدت**

ضعف دارند. حال می‌خواهیم بدانیم که لحاظ محتوایی فیلم‌های ویدئویی چه رویکردی را دنبال می‌کنند؟ حدود ۵۰۰ فیلم به دست شما رسیده‌است فیلم‌های منتخب را بر چه اساسی انتخاب کردید؟
به نکته درستی اشاره کردید، منتها برگزاری یک جشنواره واقع ارزیابی موجودیت شرکت‌کننده در آن است و براساس سیاست‌هایی که با آن فیلم‌ها ارزیابی می‌شوند می‌تواند انتظارات و توقعاتی را در مورد آینده رقم بزند. خود جشنواره چون برگزار کننده است، نمی‌تواند بگوید به دستاوردهایی رسیده است که تولیدات شرکت‌کننده به آن دست یافته‌اند.

■ **جشنواره به چه منظور برگزار می‌شود؟**

هر جشنواره‌ای که برگزار می‌شود قصد دارد که برارزش‌ها، چه به لحاظ فنی و چه به لحاظ محتوایی، تأکید کند. خیلی از جشنواره‌ها قرار است بر معیارها و ضوابط مدنظر با انتخاب‌هایی که می‌کنند، تأکید داشته باشند تا هنرمند به‌طور غیر مستقیم بفهمد به سمت تولید چه آثاری باید گرایش پیدا کند.

■ **فقط محتوایی؟**

بله، البته به لحاظ فنی هم تأکید خواهد شد که این امر موجب می‌شود هنرمند دقت بیشتری از نظر کیفیت فنی و هنری داشته باشد و اثرش را ارتقا بدهد، و بزرگ‌ترین دستاورد این جشنواره می‌تواند این باشد. اگر سیاست‌های مخدوش در این جشنواره وجود داشته باشد طبیعتاً آن نتیجه را نمی‌تواند به دست بیاورد. تلاشن ما این است که سیاست‌های این جشنواره را بسیار شفاف ارائه بدهیم.

■ **به‌طور مشخص هدف شما از برگزاری جشنواره یاس چیست؟**

ارتقای آثار سینمایی هم از نظر دستاوردهای فنی و هم هنری. کما اینکه ما برای دستاوردهای فنی و حرفه‌ای نگاه کارشناسی جداگانه قائل شده‌ایم و ارزشگذاری کرده‌ایم و جایزه داده‌ایم که بتواند بر این نگاه تأکید شود. برای تولید فیلم در شبکه نمایش خانگی قبل از این جشنواره، هیچ ضابطه‌ای وجود نداشت. و هر کسی با هر سلیقه‌ای، هر نوع فیلمی که می‌خواست، تولید می‌کرد و کارش در عرصه نمایش خانگی پخش می‌شد. این سهل‌انگاری در تولیدات ویدئویی ضرر می‌رساند، ازجمله اینکه بسیاری از مردم ما نسبت به تولیدات نمایش خانگی بی‌اعتماد شده‌اند.

■ **پس می‌خواهید با برگزاری جشنواره، اعتماد از دست رفته نسبت به تولیدات ویدئویی را برگردانید؟**

برگزاری این جشنواره موجب می‌شود تا فیلم بی کیفیت تولید نشود و اعتماد مردم دوباره به دست آید. این بزرگ‌ترین دستاوردی است که اگر جشنواره را خودش را درست طی کند، می‌تواند به آن دست پیدا کند.

■ **تکرر نمی‌کنید بابت برگزاری جشنواره نمی‌توان به چنین هدفی رسید؟**

به هر حال بخشی از کارکرد جشنواره همین است. به نظر در جشنواره با ایده‌های زیادی روبه‌رو هستیم و آنجا محل کشف استعدادهای جوان است. به کسانی بها می‌دهیم که چون شناخته شده نبوده‌ن، کسی حاضر به سرمایه‌گذاری روی تولید و کارهایشان نبود، بنابراین جشنواره محلی است تا آثار و ایده‌های خلاقانه‌شان ثبت شود و نگرانی بابت حقوق مادی و معنوی‌شان نداشته باشند.

■ **بخش مهمی از تولیدات دآوری شده در جشنواره یاس آثاری است که در دوره شما ساخته نشده و مربوط به سیاست‌های فرهنگی و سینمایی دولت قبل است.**

به هر حال ما آثاری را انتخاب کرده‌ایم که به اهداف مان نزدیکند و می‌توانیم با آنها الگوسازی کنیم. البته اکثراً جوان‌های ما دغدغه‌های فرهنگی ارزشمندی دارند و محتواهای ارزشمندی را ارائه داده‌اند. این جشنواره با برگزیدگان خودش می‌گوید در واقع چه نوع فیلم‌نامه‌هایی را یا چه نوع نگاهی حمایت می‌کند و طبیعتاً این به‌نوعی بیان راهکار برای آینده است.

دستاویم‌چه

کوتاه درباره رمان کنسرو غول، نوشته مهدی رجبی

کنسرو لنت

ما چرا از فانتزی فقط نانش را داریم؟؛ نمی‌دانم کسی که این سوال را از من پرسید واقعا به دنبال جواب بود یا این جمله را از سر مزاح گفت. و جوابش را نگرفت اما من به سوالش فکر کردم.
خب ما داستان فانتزی نداریم، چراکه همه خوراک فانتزی ما وارداتی است و طبیعی است که مخاطب نمونه خارجی را به‌خاطر آزمون و خطاهای داخلی ره‌انمی‌کند؛ آزمون و خطاهایی که گاهی فقط اسم ایرانی دارند.
داشتیم مجاب می‌شدم که ما فرهنگ فانتزی نداریم؛ آن‌جس از شیدایی که صاحب اثر را به سمت دنیای فانتزی سوق می‌دهد، در میان نویسندگان ما وجود ندارد.
شاید اگر کنسرو غول را نخوانده بودم، این یادداشت را با اطمینان بیشتری می‌نوشتیم.
یادم هست زمانی تئلمی در سینماهای ما اکران شد به نام سیزده گربه روی شيروانی داغ. این فیلم اثر قابل فاعی نبود اما به همه دوستام توصیه می‌کردم که به سینما بروند و این فیلم را ببینند.
دلیل کارم حمایت از کارگردانی بود که جرات تجربه‌ای از این چنین را به خود داده بود. خواندن کنسرو غول را توصیه می‌کنم که هم تجربه جدیدی در ادبیات داستانی ماست و هم مهدی رجبی به خوبی از پس آن برآمده است.
خودم از طرفداران جدی ادبیات فانتزی هستم. نیل گیم و کلابو باکر نویسندگان مورد علاقه‌ام هستند و با وجودی که ظرف فانتزی ذهنم از چنین آثاری پر است، کنسرو غول را یکی از بهترین فانتزی‌هایی می‌دانم که تا امروز خوانده‌ام.
تمام شخصیت‌های این اثر دوست‌داشتنی هستند؛ توکا، مادرش، غول، ژاکت، پرستار و حتی اتابک که شخصیت غایب داستان است. در طول داستان با توکا تعامل مستقیم داریم و سایر شخصیت‌های داستان از فیلتر توکا می‌گذرند و به ما شناسانده می‌شوند.
این مساله اهمیت شخصیت توکا را بیشتر می‌کند. به نظر این شخصیت بی‌نقص ساخته و پرداخته شده‌است. چندسال پیش نشستیم به دیدن سریال دوستان، ۱۰ فصل ۲۴ قسمتی از این سریال را دیدم و بعد از ۲۴۰ قسمت، حس کردم دلم برای شخصیت‌های این سریال تنگ شده است. در مورد کنسرو غول هم همین اتفاق افتاد. بعد از اتمام کتاب دلم برای توکا و مادرش تنگ شد.

فرهنگستان

چهارشنبه ۲۹ مرداد ۱۳۹۳ | شماره ۱۴۵۳

غزل خدا حافظی

معاون فرهنگی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی درگذشت بهبهانی را تسلیت گفت

■ **باز تاب جنگ تحمیلی در شعر**

■ **بهبهانی**

شلوار تاخونده دارد مردی که یک پا ندارد خشم است و آتش نگاهش، یعنی: تماشا ندارد رخساره می‌تابم از او، اما به چشم نشسته بس نوجوان است و شاید از بیست بالا ندارد

یادا که چون من مبادا چل سال رنجش پس از این خود گرچه رنج است بودن، «یادا مبادا» ندارد

تق تک کنان چوبه دستش روی زمین می‌نهدمهر با آن که ثبت حضورش حاجت به امضا ندارد

بر چهره سخت و خشکش پیدا خطوط ملال است یعنی که با کاش تن، جانی شکبیا گویم که با مهریانی، خواهم شکبیایی از او

پندش دهم مادرانه، گیرم که پروا ندارد

رو می‌کنم سوی او باز، تا گفت‌وگویی کنم‌باز

رفته‌ست و خالی است جایش، مردی که یک پا ندارد

■ **گروه ادب و هنر:** ساعت یک بامداد سه‌شنبه ۲۸

مردادماه قلب سیمین بهبهانی در ۸۷ سال زندگی ایست داد و به‌علی بهبهانی مجال نداد تا روز بعد به دوستداران او باز هم امیدواری بدهد که حال مادرش بهتر است. حال بانوی غزل عصر دوشنبه بعد از گذران ۱۲ روز در اغما اندکی بهتر شده بود تا چشم‌باز کند و یک بار دیگر جهان را نگاه کند. ساعت یک‌بامداد در حالی که‌علی بهبهانی به بهبودی مادرش امیدداشت، از بیمارستان پارس تهران با او تماس گرفتند تا با اعلام خبری که بد خبری برای غزل معاصر ایران بود، همان نیم‌نگاه دوشنبه مادرش و چشم در چشم شدن با و تبدیل شود به آخرین خاطره. غافل از اینکه بزرگ‌زن شعر ایران مانند شمع، شعله‌های بالا گرفت تا به ناگهان خاموش شود. از نوزادی که ۲۸ تیرماه ۱۳۰۶ در خانه عباس خلیلی، شاعر، نویسنده و مدیر روزنامه

گفت‌وگو

گفت‌وگو با محمد علی بهمنی درباره جایگاه شعر بهبهانی در ادبیات معاصر

تنها صداست که می‌ماند

■ **مهدی وزیریانی**

شعر سیمین بهبهانی شعری است که در اوزان خودش منحصربه‌فردترین غزل تاریخ معاصر ماست. سیمین بهبهانی با رویکردی به غزل معاصر پرداخت که بیش از یازده وزن عروضی را به نام خودش تثبیت کرد. او بی‌شک شاعری بود که برای مردم نوشت و برای مردم سرود. غزل سیمین در وزن‌های «دوری» استیلا یافت و دایره آن را به چهار پاره رساند.

او تنها بازمانده نسل شاعران زن ایران بود که در باز آفرینی دوباره شعر ایران در کنار فروغ فرخزاد تجلی پیدا کرد و شاعری بود که دست از ساختار شعر کلاسیک ایران برنداشت و پایه‌های آن را مستحکم کرد. او هرگز به شعر مدرن و نیمایی وقفی ننهاده و در تاریخ غزل معاصر خودش را تثبیت کرد و به غزل ایران قوامی دوباره داد. با مرگ سیمین تاریخ جدیدی از شعر در ادبیات ایران شکل خواهد گرفت که می‌تواند به استیلایی حضور او جلوه‌ای دوباره ببخشد. با محمدعلی بهمنی از مهم‌ترین غزل‌سرایان معاصر ایران درباره جایگاه و شعر سیمین بهبهانی به گفت‌وگو نشستیم که اینک پیش روی شماست.

■ **سیمین بهبهانی به عنوان شاعری که بیانی در حرکت غزل داشت تاجه اندازه در نابلوی شعر معاصر ایران اهمیت دارد و شما جایگاه او را چگونه ارزیابی می‌کنید؟**

واقعیت این است که با فقدان

خبر

فرهیختگان: مجید مجیدی هم به جمع آن دسته از کارگردان‌های سینمای ایران پیوست که در خارج از ایران و با عوامل خارجی فیلم می‌سازند. کارگردان فیلم به‌یادماندنی «رنگ خدا» که این‌روزها در مونیخ آلمان، سرگرم انجام آخرین مراحل فیلم «محمد(ص)» است، خود را برای ساخت فیلمی با عوامل هندی

دسته از کارگردان‌های سینمای ایران پیوست

اقدام و مسلط به زبان عربی به دنیا آمد، حالایک

عمر غزل مانده است و دریغی بلند برای یک ملت که سایه نیمای غزل از سرش کوتاه شده است. پدرش حدود ۱۱۰۰ بیت از ابیات شاهنامه فردوسی را به عربی ترجمه کرده بود و رمان‌های زیادی هم نوشت. فرخ‌عظما ارغون دختر مرتضی قلی ارغون

از بطن قمر خانم عظمت السلطنه مادر سیمین بهبهانی، ارغون فارسی و عربی و فقه و اصول را در مکتب‌خانه خصوصی خواند و با متون نظم و نثر آشنایی کامل داشت و زبان فرانسه را نیز زیر نظر یک مربی سوئیسی آموخت. از او به عنوان یکی از زنان پیشرو و شاعران موفق زمانه‌اش یاد می‌کنند که در انجمن نسلوان وطن خواه عضویت داشت و مدتی

هم‌سر دبیر روزنامه آینده ایران بود و به عنوان معلم زبان فرانسه در آموزش و پرورش خدمت می‌کرد. شاعر عاشقانه‌های اجتماعی نوه علامه ماعلی رازی خلیلی تهرانی و برادرزاده میرزا حسین خلیلی تهرانی از رهبران مشروطه دلخوش به محبت جماعتی داشت که شعرش را در کوچه و بازار زمزمه می‌کردند. سیمین خلیلی معروف به سیمین بهبهانی، دانش آموخته دانشکده حقوق و دبیر مهربان آموزش و پرورش سایه دیرنهمگام مدیران فرهنگی را تنها وقتی احساس کرد که سیدعباس صالحی، معاون فرهنگی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی در وضعیت کما از او دیدار کرد.

سیمین، بهبهانی را از همسر اولش حسن بهبهانی به یادگار داشت. امید بهبهانی فرزند سیمین بهبهانی در روز از دست دادن مادرش حال خوشی ندارد و در ناخوش احوالی‌اش به همین بسنده می‌کند که به ما بگوید به وصیت مادرش او را در امامزاده طاهر به خاک خواهند سپرد تا او نیز در کنار رفقاییش احمد شاملو، هوشنگ گلشیری، احمد محمود، م. آزاد، محمد مختاری، محمد جعفر پوینده و صفرخان قهرمانیان آرام گیرد. در کنار رفقاییش احمد شاملو، هوشنگ گلشیری، «چلچراغ»، «سمنار شکسته»، «جای پا»، «مرمر»، «رستاخیز»، «خطی ز سرعت و از آتش»، «دشت ارزن»، «او قلب خود چه خریدم؟»، «گزینه نهدی»، «آن مرد، مرد همراه»، «کاغذین جامه»، «کولی و نامه و عشق»، «عاشق تر از همیشه بخوان»، «شاعران امروز فرانسه»، «یک درپچه آزادی»، «مجموعه اشعار» و «یکی مثلا اینکه» از جمله کتاب‌های منتشرشده سیمین بهبهانی است. بازتاب زندگی اجتماعی در شعرهای بهبهانی از او شاعری ساخت که شاعر مردم بود. او در یکی

به سرانجام آن نزدیک شود. سیمین

بهبهانی این شیوه را رواج داد، البته باید بگویم این مساله در شعر معاصر ما خصوصا قالب غزل سابقه داشته است و سیمین بهبهانی در واقع آن را تثبیت کرد. وزن‌هایی در قالب چهارپاره و دوبیتی هستند که وزن‌های خاصی در آنها وجود دارند. سیمین بهبهانی در شاهکارهایش در قالب چهارپاره

قیافه را همراه وزن تا پایان شعر به خوبی اعمال کرده است اما باز هم می‌گویم این چیزی نیست که وجود نداشته باشد. زمانی خیلی از عزیزان بزرگ ما چنین کشف‌هایی را انجام داده‌اند؛ کشف‌هایی که می‌توان از آن به‌عنوان زیربنای کارهای شاعرانی چون سیمین بهبهانی نام برد. سیمین در وزن‌های «دوری» آنچه را می‌توان به آن اشاره کرد، انجام داده است.

افزافه کردن وزن عروضی که شما به آن اشاره کردید مساله‌ای است که از ویژگی‌های شعر سیمین بهبهانی بوده و سیمین بهبهانی عمرش را برای تثبیت این وزن‌ها در شعر معاصر صرف کرد. او شخصیتی است که نمی‌توان به سادگی از نام او گذشت.

■ **سیمین بهبهانی در طول سال‌هایی که با غزلش شعر معاصر ما را هویت می‌بخشید چیزی نزدیک به ۱۱۰ وزن عروضی را به قالب غزل**

افزافه کرد. در این باره چه نظری دارید؟

وزن‌ها را می‌شود در غزل اضافه کرد اما آنچه مهم است اینکه کسی بیاید و مثل شعر خانم بهبهانی: یک پرداخت آن عمرش را صرف کند تا

از آخرین دیدارهایش به ملاقات‌کننده‌هایش

از ایسکانیوز تا کیده کرده بود: «هیچ وقت حتی لحظه‌ای به فکر خود نبودم و همیشه با درد مردم زندگی کردم. مردم واقعا مرا دوست دارند و این ظرفیت‌ترین و صادقانه‌ترین حسی است که من در زندگی‌ام تجربه کرده‌ام.

من شعرم را وقف مردم کرده‌ام و هیچ چیزی جز شعرم ندارم؛ آن نیز برای مردم». دیروز بسیاری از دوستداران بانوی غزل، و از بیمارستان پارس و خانه شاعر در خیابان آبان، پلاک ۱۵ بدرقه کردند و امروز او را به خانه ابدی‌اش رهسپار کردند. آخرین کتاب شعر بهبهانی قرار است به‌زودی از سوی نشر نگاه منتشر شود.

درد و دریغی برای ادبیات امروز

سیمین بهبهانی اسمی است که در تاریخ ادبیات ما همواره ماندگار خواهد شد. بهبهانی جز اینکه در

وزن شعر ابداعاتی داشت و تغییراتی در آن ایجاد کرد، شاعری توانا به‌شمار می‌رفت. حضور شاعرانی مانند سیمین بهبهانی، هوشنگ ابتهاج و شفیع کدکنی برای ادبیات امروز ما یک غنیمت به حساب می‌آید و درگذشت سیمین بهبهانی درد و دریغی برای ادبیات امروز است و امیدوارم سایه «سایه» و «شفیعی کدکنی» برسر ادبیات ما مستدام باشد. برخی غزلیات و اشعار درخشان سیمین بهبهانی به قدری از موضوعات و نثر روان و ساده مطابق با دغدغه بچه‌ها برخوردارند که توانسته‌اند مخاطبان نوجوان را به خود جذب کنند.

ادب و هنر

■ **در آثار کمتر کسی این سادگی و سهل و**

ممتنع بودن را می‌توانیم ببینیم

شعر سیمین بهبهانی شعر ارجمندی است و در آثار حسین اسرافیلی | کمتر کسی می‌توانیم این سادگی و سهل و ممتنع بودن را ببینیم. ایشان یک تنه کار چند نفر را در شعر معاصر بر دوش کشید. سیمین بهبهانی به تنهایی بار چند نفر را به شانه می‌کشید و به قول زنده‌یاد احمد شاملو «کار خود کردیم» و کار دیگران/بار خود بردیم و بار دیگران». ایشان به‌ویژه در جان دادن و حیات بخشیدن به بسیاری از اوزان فراموش شده گذشته تأثیر بسیار گذاشت. زنده‌یاد بهبهانی در این راه زحمت زیادی کشید و در واقع این اوزان را مجدداً به کار گرفت. هرچند به برخی از این اوزان به خودی خود مرده است و اگر اوزان مقبول و قابل قبولی برای ذهن و زبان مردم و شاعران گذشته بود، قطعاً مورد استفاده شاعران گذشته قرار می‌گرفت، اما به هر حال تلاش سیمین بهبهانی برای زنده نگه‌داشتن این اوزان بود. اینکه بخشی از جامعه ادبی و شاعران ما به این حوزه تمایلی نشان می‌دهند، در بود یعنی توجیه اینکه به پیچیدگی‌های تصنعی و سبیه همت ایشان انجام گرفت. زبان سیمین بهبهانی در غزل زبان بسیار ساده و سهل و ممتنع بود یعنی بدون اینکه به پیچیدگی‌های تصنعی و مصنوعی توجه داشته باشد، این کار را انجام داد. زبان شعر ایشان زبانی بسیار ساده و قابل فهم محسوب می‌شود که عموم مردم، حتی کسانی که اهل شعر هم نیستند با سروده‌های ایشان انس و الفت برقرار می‌کنند. شعر ایشان شعر ارجمندی است، در آثار کمتر کسی این سادگی و سهل و ممتنع بودن را می‌توانیم ببینیم.

آن در قاب آینه‌های پیش روی آن است. این نسل از غزل ایران فرزندان‌ی هستند که با فیهز غزل سیمین و تبدیل آن به خلاقیت می‌توانند وزن دوری را بیشتر سامان بدهند. بنابراین سیمین بهبهانی است که این حرکت ادبیار پیدا کند اما لازمه آن خواش دقیق و منطقی آثار بزرگانی چون سیمین بهبهانی است. فرزندان این نسل، فرزندان آیهام و خوبی هستند که به ادامه حرکت‌شان در غزل امروز ایران ایمان دارم. رفتاری که آنها با شعر کلاسیک ایران دارند رفتاری منطقی است. من اعتقاد دارم شعر سیمین و حرکتی که او در غزل امروز ایران داشت ادامه پیدا خواهد کرد و اینکه دوره گذار از سیمین با مرگش آغاز شده باشد را به هیچ‌وجه نمی‌پذیرم. به هر صورت فقدان سیمین بایدی‌ست که اتفاق افتاده و ما وقتی به این باورمندی می‌رسیم که تنها صداست که می‌ماند، بنابراین می‌دانیم که صدای سیمین در کالبد شعر ایران پابرجاست و سرمشق‌هایی که او به غزل ما سپرده است سرمشق‌هایی است که همچنان ادامه خواهد داشت.

ایران و هند تشابهات فرهنگی زیادی دارند. فیلم جدید یک اثر دراماتیک و براساس ارزش‌های انسانی است. ساخت فیلم جدیدم «محمد(ص)» به پایان رسیده و هم‌اکنون برای مراحل پس از تولید در مونیخ به‌سر می‌برم. پس از پایان پروژه به هند خواهم رفت و مراحل پیش تولید فیلم «باغ‌های معلق» را آغاز می‌کنم.»

گزارش

در جلسه معاون علمی رئیس جمهور با اهالی سینما چه گذشت؟

فرهیختگان: عصر دوشنبه معاون علمی رئیس‌جمهور به خانه سینما رفت تا به اهالی سینما اطمینان دهد که همه امکانات معاونت علمی ریاست جمهوری در اختیار اهالی سینما قرار خواهد گرفت و بخشی که بتواند برای فارغ‌التحصیلان سینما اشتغال ایجاد کند، مورد حمایت قرار خواهد گرفت. او گفت: من به اینجا نیامده‌ام که مشکلات شما را حل کنم. من یکسری توانمندی دارم و هیچ ادعایی هم ندارم. شما می‌توانید از این توانمندی‌ها استفاده کنید تا این سینما را اقتصادی کنیم و با پول بخش خصوصی بتواند بخرند. در نشست تخصصی بررسی نسبت هنر، صنعت و رسانه سینما، رئیس سازمان سینمایی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی در حضور معاون علمی رئیس‌جمهور در خانه سینما با اشاره به زیارساخت‌هایی مانند تعداد سالن‌های سینما گفت می‌تواند مشکل اقتصادی سینمای ایران را حل کند. حجت‌الله ایوبی شکل گرفت. این رابطه صنعت، سینما و دانشگاه را از دیگر دلایل شکل‌نگرفتن اقتصاد سینما دانست و خطاب به سوزنا ستاری معاون رئیس‌جمهور گفت: حضور شما در خانه سینما را بیشتر به همکاری مفید می‌دانیم. به شما اطمینان می‌دهم در بخش خصوصی سینما افراد برجسته‌ای وجود دارند که با عشق و علاقه کار می‌کنند، اما مشکلات فراوان دارند. شما اگر در پشت صحنه فیلم‌های کمی بزرگ حضور پیدا کنید، می‌بینید که بچه‌های سینما مخصوصاً در حوزه جلوه‌های ویژه جلوه‌چهره‌شان را کف دست گرفتند تا این سینما برآیستند. محمد مهدی عسگرپور، مدیرعامل خانه سینما حضور سوزنا ستاری در خانه سینما را به فال نیک گرفت و گفت: از زمانی که دولت یازدهم سرکار آمده است گرایش مثبتی از دولت‌مردان نسبت به سینما دیده می‌شود. ارتباطات شخصی همیشه وجود داشته است و بعضی از دستگاه‌ها برای ساخت فیلم ترجیح می‌دهند از طریق این ارتباطات شخصی با یکسری از دوستان که با آنها راحت‌تر هستند کار کنند. اما تشریک مساعی برای رسیدن به اهداف عالی‌تر نیازمند ارتباط گسترده‌تر است. سینمادر کشور ما به تمام دستاوردهایش کمتر توانسته است به‌مقوله علمی و فناوری‌هایی که در کشور ما وجود دارد بپردازد، جوانانی از هموطنان ما رتبه‌های عالی بین‌المللی کسب کردند و ما بسیاری از دستاوردهای علمی را داشته‌ایم، اما به هر دلیل سینما نتوانسته است آنچنان که باید به این مطالب بپردازد. شاید بخشی از جلسه سینماگران با معاون علمی و فناوری رئیس‌جمهور در این باره باشد که سینما چطور می‌تواند بستری برای معرفی این دستاوردها شود؛ ما در طول سال‌های پس از انقلاب از نظر زیرساخت‌های سینمایی نتوانسته‌ایم پیشرفتی داشته باشیم. ما همیشه چنین اشکال ساختاری‌ای در تولید داشته‌ایم و همین باعث شده که سینمای ما در تولید بخشی از فیلم‌ها مانند فیلم‌های عظیم و غیره اصالتاً نتواند کاری کند. معاون رئیس‌جمهور در این نشست با اشاره به اینکه تغییر ساختارهای فعلی نیازمند تغییرات فرهنگی جدی است، گفت: ورود فناوری در حوزه سینما می‌تواند یکی از بخش‌های اشتغال‌زاد و درآمدزا باشد. به‌طور کلی حوزه فناوری جزء اولویت‌های درجه اول معاونت علمی است که می‌تواند بچه‌های نخبه دانشگاه‌ها را جذب کند، مادر این راستا در خدمت سینماگران هستیم. بخش دیگر این همکاری می‌تواند مربوط به نگاهی باشد که امروز نسبت به علم و فناوری در کشور وجود دارد. ما کمبود خیلی جدی در حوزه فیلم، خبرنگار و مستندساز علمی و فناوری داریم. گاهی سریال‌هایی تولید می‌شوند که انگار کارگردان آن هیچ چیزی از پیشرفت‌های علمی کشور نمی‌داند. به‌طور کلی برداشت‌ها در حوزه علم و فناوری اشتباه است. در حالی که در فیلم‌های خارجی چنین نگاهی اصلاً وجود ندارد. عدم اطلاعی که در حوزه سینما درباره مسائل علمی وجود دارد باید اصلاح شود و ما نیز در این زمینه در خدمت سینماگران هستیم.